

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Under vor sidste Krig

Citation: Larsen, Karl: "Under vor sidste Krig", i Larsen, Karl: *Under vor sidste Krig*, Gyldendal, 1897, s. 97. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_11-shoot-idm140053905484016/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Under vor sidste Krig

thi vi har jo mistet 3,000 paa Als, da Tyskerne tog den.

Hvilken forunderlig Ulykke vi har med os i denne Krig, som om Gud ret vil have os i Knæ; vi har vel trængt til det, vi var vist ikke ydmyge nok, da vi begyndte!

Den 13. Juli.

I Aftes var Herredsfogdens her, Vejret var dejligt, vi drak baade Kaffe og The i Haven; her var saa behageligt og hyggeligt. Om Aftenen fik vi megen Musik, vi gav alle Bidrag; dejligt, man har de smaa Glæder inden Døre, og en Lykke, man midt i alle disse Ulykker dog kan lade sig hendrage dertil og for en Tid glemme det stakkels Land og de mange bedrøvede Mennesker.

Den 18. Juli.

I to af Egnens Præstegaarde har Fruerne gjort Skandale ved deres Lefleri med Fjenden, saa selv Officererne fandt det væmmeligt, og det vil sige meget, da det var dem, som fik Viraken. I Præstegaarden hos os kom Fjenden ikke inden for Familjens Døre, det eneste Samkvem vi havde, var det lille «Feuerwerk»; men hos de Familjer, der omtales paa E., dansede Fruerne og Lærerinden med dem om Aftenen; det gør ikke nogen dansk Kvinde Ære. Flere Damer i enkelte, ja to, Nabobyer har ligeledes prostitueret sig. Det er sørgeligt, at vort Køn i en saadan Trængsels Tid kan forglemme sig; her er utallige Historier i den Retning. Igaar fulgte Hr. og Fru L. os til H. Den ældste Søn er kommen hjem fra Krigen; hans Bryst har faaet et stærkt Knæk, saa han vel næppe kommer til Kræfter mere. De stakkels «Jenser» har gennem-

gaaet saa meget med Nattevagt o. s. v., da vi nu har saa faa. Han havde staaet Strandvagt i 3 Nætter i Træk, og de faa Timer, han sov, tilbragte han i et aabent Skur, hvor det blæste og regnede ind. Han sagde, at de Soldater han levede imellem, ærgrede sig meget over de højere Officerers Tolerance lige over for Fjenden. Dagligen, naar de blev afløst fra Nattevagten, fik de en Kugleregn fra Fjenden; men de maatte ikke besvare den, sagde Officererne, for ikke at irritere Fjenden; det lyder mistænkeligt. Mange af de lavere stillede Officerer siger, at de snart ikke mere kan være bekendt at tjene i den danske Armé; thi der er saa mange mistænkelige Ting, som forefalder, der tyder paa den sorgelige Vished, at der er Forræderi med i Spillet.

Et sorgeligt Syn var det paa Herregaarden E. at se de mange Ægtvogne, som kom fra Varde, fyldt med store Læs af Sæd, Tobak, Urtekram o. s. v. Først kom en Flok tyske Husarer, saa 60 Vogne med fyldt Læs, og saa sluttedes Toget atter af Husarer og en lukket Vogn med nogle Embedsmænd, de bragte med som Arrestanter. Hvad der var det værste var, at de hele Vejen har banket paa vore Bønder. At tænke sig, at vore frie selvstændige Bønder skal danse under Svøben, det piner Hjertet.

Den 23. Juli.

I Gaar gav jeg Ferie, et Tidspunkt Børnene, saa vel som jeg, hilste med Glæde, og dog var jeg ulykkelig, da vi sang vor Afskedssalmc, thi jeg kunde ikke lade være at faa Taarer i Øjnene og vilde nødigt have, Børnene skulde se det. De sad med deres glædes-